

**Odpowiedzi na pytania zadane podczas obrad
Komisji Kultury i Środków Przekazu w dniach 19 i 26 stycznia 2012 roku
w związku z rozpatrywaniem wniosku grupy posłów**

***„Sprawa postępowania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji dotyczącego uzyskania
koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w ramach pierwszego multipleksu
naziemnej telewizji cyfrowej”.***

I. Pytania z zakresu pluralizmu rynku mediów elektronicznych

Posel Elżbieta Kruk

- Jak KRRiT rozumie swoje obowiązki opisane w ustawie, a przede wszystkim dbałość o pluralizm na rynku mediów elektronicznych? Jak w obliczu tego obowiązku tłumaczą się te decyzje, które podjęła?
- Czy to rzeczywiście jest realizacja celu, który publicznie i w dokumentach towarzyszących procesowi koncesyjnemu sami uznaliście za główny cel, który KRRiT ma osiągnąć przeprowadzając ten proces? Nie wnikając już w szczegóły przeprowadzonego procesu, zastanawiające musi być i jest dla obserwatorów tego procesu – zarówno mediów, nadawców, jak i widzów – dlaczego stało się tak, że w postępowaniu, w wyniku którego prawo do nadawania naziemnego mogą uzyskać nadawcy satelitarni w ostatecznym rozrachunku koncesje uzyskały 3 podmioty, które co prawda posiadają koncesję satelitarną, ale nigdy nie były nadawcami?

Posel Anna Sobecka

- Jak pan realizuje pluralizm w telewizyjnej przestrzeni publicznej?

Posel Jacek Świat

- Jak w tej sytuacji KRRiT rozumie słowa „pluralizm”, „wolność słowa”, „otwartość” i „dbałość o interesy odbiorców”?

Posel Arkadiusz Mularczyk

- Czy decyzje KRRiT były właściwe, czy realizowały misję KRRiT, której celem jest chronienie wolności słowa, prawa do informacji oraz pluralizmu w mediach czy jest wręcz przeciwnie?

Odpowiadając na powyższe pytania należy podkreślić, iż o procesie wdrażania naziemnej telewizji cyfrowej można mówić co najmniej od 2004 roku. W tym okresie zmieniały się rządy, zmieniały się składy KRRiT, ale kiedy w sierpniu 2010 roku obecny skład KRRiT rozpoczął swoją kadencję, proces ten był już bardzo zapóźniony. Można powiedzieć, że Polska jest jednym z niewielu krajów Europy, który nie dotrzyma terminu, aby do końca 2012 roku wdrożyć cyfryzację nadawania naziemnego, czyli dokonać tzw. *switch-off*. Zostało m.in. zadane pytanie: dlaczego tak się stało, że na multipleksie pierwszym i drugim, a także trzecim widać przewagę dotychczasowych nadawców? Poprzedni skład KRRiT, współpracując z poprzednimi rządami, wynegocjował taki właśnie kształt umowy z nadawcami, który potem znalazł swoje odzwierciedlenie w ustawie z 30 czerwca 2011 roku o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej. Uruchomienie multipleksu pierwszego umożliwia dalszy pluralizm nadawania cyfrowego, ponieważ to multipleks pierwszy otwiera możliwość uruchomienia co najmniej multipleksu piątego i szóstego, a także przeznaczenia go zgodnie z interesem publicznym tak, jak to będzie rozumiała opinia publiczna, rynek oraz organy państwowe: rząd, który w danym okresie będzie funkcjonował, KRRiT i UKE. Nie jest to koniec cyfryzacji, wręcz przeciwnie, to początek procesu cyfryzacji. Jeśli proces wdrażania multipleksu pierwszego zostałby zatrzymany, to wówczas zatrzymany zostałby cały proces cyfryzacji, ponieważ zarówno multipleksy trzeci, czwarty i piąty budowane są na częstotliwościach analogowych, które mają być zwolnione. Dlatego tak ważne i tak dalekosiężne w swych skutkach jest powodzenie multipleksu pierwszego. Tak też w istocie należy rozumieć interes społeczny, interes wolności słowa i możliwości rozszerzania pluralizmu w tej sferze. I właśnie dlatego przykładaliśmy w konkursie szczególną wagę do ekonomiczno-finansowej zdolności podmiotów do funkcjonowania w tej sferze, jak również do formalno-prawnej (co zresztą czynimy zawsze) strony tego postępowania, aby proces cyfryzacji mógł postępować, aby minimalizować i tak już ogromne jego opóźnienia. Następny konkurs, jak mówi ustawa o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej, na kolejne trzy albo cztery sloty czyli programy, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji musi rozpocząć przed końcem 2012 roku. Taki termin jest zobowiązaniem ustawowym. Miejmy nadzieję, że proces cyfryzacji pierwszego multipleksu zostanie przeprowadzony pomyślnie we właściwym terminie i niedługo już w pierwszej połowie 2014 roku, będziemy mieć możliwość nadawania kolejnych programów cyfrowych. A potem jeszcze następnych. Opóźnienie nadawania cyfrowego wymagało podjęcia działań w ramach możliwości prawnych istniejących przed uchwaleniem ustawy z dnia 30 czerwca 2011 roku o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej. Jedynym sposobem wdrożenia DVB-T, aby nie opóźniać tego procesu dalej, był tryb

przyznania rozszerzenia koncesji na nadawanie cyfrowe poprzez udzielenie koncesji na nadawanie satelitarne. To był sensowny i dobry pomysł, przyjęty przecież nie przez obecny skład KRRiT, ale przez naszych poprzedników. Na pewno na ten temat mogą przedstawić więcej informacji poprzedni członkowie KRRiT: Pani Poseł Barbara Bubula czy Pan Witold Kołodziejski. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji obecnej kadencji ten wcześniej wypracowany tryb zaakceptowała i przyspieszyła jego wdrażanie. Dopiero spełnienie tego wspomnianego powyżej wymogu koncesyjnego czyli nadawania satelitarnego dopuszczało do udziału w konkursie DVB-T. W prowadzonym postępowaniu konkursowym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji położyła nacisk na różnorodność źródeł informacji i programu, na jakość i różnorodność oferty. W toku postępowania wnioski poddano analizie, zgodnie z kryteriami wymienionymi w art. 36 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, tj. w szczególności poddano ocenie stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 wymienionej ustawy, z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją, możliwość dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu, przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zamówienie albo we współdziałaniu z innymi nadawcami, przewidywany udział audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3 ustawy (audycje pierwotnie wytworzone w języku polskim i audycje europejskie), dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu. Rozpoznając wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, kierując się obowiązkiem realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1 ustawy, KRRiT dokonała oceny oferty programowej poszczególnych wnioskodawców, uwzględniając zasadę otwartego i pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji.

II. Pytanie o stronniczość Przewodniczącego KRRiT

Posel Adam Hofman

- Chciałem zapytać, dlaczego zgodnie ze standardami demokratycznego państwa prawa nie wyłączył się pan z tego postępowania?

Nie było żadnego powodu do takiego kroku, bowiem nie jest prawdą, że wśród spółek, które otrzymały koncesje na nadawanie programu w standardzie naziemnej telewizji

cyfrowej, jest spółka, którą kiedyś zakładał Jan Dworak, obecnie przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Jan Dworak nie zakładał, nie miał udziałów lub akcji ani nigdy nie pracował w żadnej ze spółek, które otrzymały koncesje.

III. Pytania z zakresu zagadnień ekonomicznych i finansowych

Posel Arkadiusz Mularczyk:

- Czy jest prawdą, że spółki Eska TV, Lemon Records oraz Stavka uzupełniały swoje wnioski o informacje ekonomiczne, czy można stwierdzić, że te wnioski były niekompletne?

Posel Zbigniew Kuźmiuk:

- Złamano procedury administracyjne. Informacje muszą być precyzyjne na dzień złożenia wniosku. KRRiT zgodziła się, żeby podmioty złożyły dokumenty po tej dacie. Został złamany regulamin, który ustaliła sama KRRiT.

Posel Małgorzata Sadurska:

- Dlaczego przy przyznawaniu koncesji złamano zasady Konstytucji RP (równość podmiotów wobec prawa), stosowano różne standardy wobec różnych podmiotów? Podmioty, które dostały koncesję, mogły uzupełniać dokumenty.

Posel Beata Mazurek:

- Czy dokumenty w obszarze programowym i finansowym były uzupełniane w trakcie postępowania koncesyjnego? Jeśli tak, to przez które firmy?

Fundacja Lux Veritatis - Pani Lidia Kochanowicz:

- Zdaniem Fundacji Lux Veritatis, KRRiT nie może przyjąć uzupełnienia wniosku, w części programowej oraz w części ekonomiczno – finansowej ponieważ to daje wszystkim wnioskodawcom równe prawa podczas procesu koncesyjnego. Fundacja prosi o wskazanie przepisu prawnego, który umożliwia wnioskodawcom uzupełnianie wniosku.
- Dwie firmy złożyły uchwały własnych walnych zgromadzeń czy akcjonariuszy z 11 i 14 kwietnia, w których to uchwałach właściciele podnieśli kapitały. Zdaniem Fundacji zdarzenia, które zaszły po dacie złożenia wniosków miały wpływ na decyzję Rady.

Zgodnie z §18 ust. 2 rozporządzenia KRRiT z 4 stycznia 2007 roku zmiany dokonane we wniosku koncesyjnym, w części dotyczącej informacji programowych oraz ekonomiczno-finansowych, wskazane w §4 pkt 5, §5 pkt 8 i 8a oraz §11 pkt 3 i 4, dokonane w czasie trwania postępowania, nie będą uwzględniane, jeżeli w postępowaniu rozpatrywane są wnioski złożone przez więcej niż jednego wnioskodawcę. Zgodnie z §18 ust. 3 za taką zmianę uważa się również uzupełnienie wniosku polegające na złożeniu dokumentów lub dostarczeniu informacji brakujących w dniu złożenia wniosku. Należy jednak podkreślić, że powyżej wymienione przepisy ograniczają uzupełnienia i zmiany wniosku jedynie w zakresie założeń finansowych oraz programowych. Rozporządzenie nakłada na wnioskodawcę obowiązek złożenia dokumentacji finansowej w postaci sprawozdań finansowych, zaświadczeń z ZUS i urzędu skarbowego, zaświadczenia bankowego, udokumentowania dysponowania bazą techniczną oraz listy wierzycieli i dłużników. Brak dokumentacji finansowej w dniu złożenia wniosku jest brakiem formalnym, który należy uzupełnić najpóźniej w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Trzeba też zauważyć, że §5 pkt 9 oraz §11 pkt 5 rozporządzenia KRRiT dają wnioskodawcy możliwość złożenia oraz uzupełnienia wniosku w zakresie dokumentacji potwierdzającej źródła finansowania. Brak tej dokumentacji w dniu złożenia wniosku nie jest brakiem formalnym. Również ustawa z 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej zobowiązuje wszystkich uczestników postępowania koncesyjnego, aby niezwłocznie informowali organ o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego. W związku z tym na przykład w przypadku dokonania podwyższenia kapitału zakładowego informacja taka powinna znaleźć się w aktach sprawy. Każda ze spółek, które decyzją KRRiT otrzymały rozszerzenie koncesji o prawo do nadawania programu drogą naziemną cyfrową, w dniu złożenia wniosków przedstawiła komplet założeń finansowych, czyli dokumentację, której w trakcie postępowania z udziałem więcej niż jednej strony zmieniać i uzupełniać nie wolno. Wnioski w trakcie postępowania koncesyjnego były uzupełniane o dokumentację potwierdzającą źródła finansowania zgodnie z przyjętymi założeniami, do czego wnioskodawcy, w tym również Fundacja Lux Veritatis, mieli prawo. W związku z tym nie można mówić o łamaniu obowiązującego porządku prawnego, łącznie z normami konstytucyjnymi. Spółki Eska TV oraz Lemon Records w dniu złożenia wniosków koncesyjnych przedstawiły założenia finansowe, wskazując jako źródło finansowania podniesienie kapitału zakładowego. Założenia te zostały udokumentowane uchwałami oraz dokumentami finansowymi udziałowców. Dokumentacja taka dała podstawę do stwierdzenia, że źródła finansowania zostały udokumentowane i będą mogły być

zrealizowane w przypadku udzielenia koncesji. Sam fakt dokonania podniesienia kapitałów w tych spółkach nie miał już znaczenia przy podejmowaniu decyzji przez KRRiT. Spółka Stavka w dniu złożenia wniosku wskazała jako źródło finansowania kredyt bankowy i zgodnie z tym założeniem, po zbadaniu przez bank jej zdolności kredytowej, uzupełniła wniosek o promesę kredytową. KRRiT nie może oczekiwać od wnioskodawców realizacji źródeł finansowania zewnętrznego przed podjęciem decyzji, gdyż z jednej strony możliwość takiego finansowania przeważnie jest uwarunkowana uzyskaniem koncesji, z drugiej strony sytuacja taka może być ekonomicznie nieuzasadniona. Istotnym również czynnikiem są procedury związane z pozyskaniem zewnętrznego finansowania, które niejednokrotnie wymagają dłuższego czasu (np. kredyty bankowe, negocjacje z inwestorem). Co ważne, niejednokrotnie dopiero opublikowanie ogłoszenia o możliwości udzielenia czy też rozszerzenia koncesji daje podstawę do uruchomienia procedur finansowania w instytucjach kredytowych, czy też rozpoczęcia rozmów z potencjalnymi inwestorami. W związku z tym, aby każdy z uczestników postępowania miał szansę udokumentowania źródeł finansowania oraz możliwość zgłaszania zmian kapitałowych, do czego zobowiązują przepisy §18 ust.1 wymienionego powyżej rozporządzenia KRRiT oraz ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, uzupełnianie wniosku w tym zakresie jest prawnie dozwolone. Ponadto na wezwanie KRRiT w zakresie informacji programowych Spółka Eska TV złożyła wyjaśnienia dotyczące zaplanowanej ramówki, bez zmiany założeń przyjętych we wniosku. W związku z tym uzupełnienia zostały dokonane przy zachowaniu zgodności z rozporządzeniem KRRiT i innymi przepisami prawa.

Fundacja Lux Veritatis - Pani Lidia Kochanowicz:

- Rozporządzenie KRRiT określa, że zaświadczenie bankowe powinno wskazywać obroty firm za 12 miesięcy.

Poszczególne banki posiadają własne procedury w zakresie treści wystawianych zaświadczeń i w różny sposób ujmują okres obrotów na rachunku bankowym. Pomijając fakt, iż jedna ze spółek otworzyła rachunek bankowy dopiero w styczniu 2011 roku, a więc nie mógł on posiadać dłuższej historii, informacja o obrotach na rachunkach innych dwóch spółek w przedstawionych przez nie okresach, nie miała znaczenia w ocenie możliwości finansowania projektów. Spółki te z racji braku własnych środków udokumentowały zewnętrzne źródła finansowania w postaci kredytu (po przebadaniu przez bank sytuacji finansowej

kredytobiorcy i ustanowieniu zabezpieczeń) oraz finansowania przez grupę kapitałową (po przeanalizowaniu przez KRRiT sytuacji grupy finansowej).

Posel Beata Kempa:

- Z przedstawionych przez Fundację Lux Veritatis danych wynika, że aktywa trwałe Fundacji są ponad 3698 razy większe niż firmy Eska, 351 razy większe niż firmy Lemon, 86606 razy większe niż firmy Stavka, aktywa obrotowe Fundacji są ponad 1,5 razy większe niż firmy Eska, 2,3 razy większe niż firmy Lemon, 37,2 razy większe niż firmy Stavka, a suma bilansowa Fundacji jest ponad 38 razy większa niż firmy Eska, 49 razy większa niż firmy Lemon, 906 razy większa niż firmy Stavka. Zobowiązania Fundacji posiadają ponad 9-krotne pokrycie w aktywach, to jak można było puszczać do przestrzeni publicznej informację, że kondycja finansowa Fundacji nie pozwala na pozytywną decyzję KRRiT?

Posel Beata Mazurek:

- KRRiT przyznała koncesje nadawcom, którzy generowali straty, mieli ujemne kapitały własne, nie posiadali bazy emisyjnej.
- Czy firmy, które uzyskały koncesje posiadają nadwyżki środków?

Posel Krystyna Pawłowicz:

- Czy KRRiT udzieliła koncesji podmiotom niezwykle słabym finansowo?

Posel Małgorzata Sadurska:

- Dlaczego decyzje o nieprzyznaniu koncesji uzasadniono kłamliwymi informacjami o sytuacji finansowej Fundacji?

Posel Arkadiusz Mularczyk:

- Dlaczego przyznano koncesję podmiotom, które miały słabą sytuację finansową, ujemne kapitały własne, nie posiadają własnej bazy, nie były nadawcami?
- Na jakiej podstawie uznano, że sytuacja finansowa Fundacji nie daje podstaw do realizowania koncesji?

Posel Zbigniew Kuźmiuk:

- Koncesje dostały niektóre firmy przypominające „wydmuszki”.

Posel Gabriela Masłowska:

- Jakie wskaźniki nie były spełnione przez Fundację Lux Veritatis, a były spełnione przez pozostałe podmioty?

Fundacja Lux Veritatis - Pani Lidia Kochanowicz:

- Trzy spółki spośród wyłonionych przez KRRiT w procesie koncesyjnym nie posiadają majątku, a dwie z nich ponadto wykazały ujemne kapitały oraz brak pokrycia zobowiązań majątkiem.
- Aktywa Fundacji Lux Veritatis dziewięciokrotnie przekraczają wartość bieżących zobowiązań łącznie ze spłatą części zadłużenia długoterminowego.
- Fundacja Lux Veritatis podkreśla, że we wszystkich latach generowała dodatnie wyniki finansowe oraz wykazała w procesie koncesyjnym lokatę na 7 mln zł.

Sytuacja finansowa podmiotów występujących o rozszerzenie koncesji o możliwość nadawania programu w systemie naziemnym cyfrowym, była analizowana na podstawie sprawozdań finansowych i wstępnych wyników za lata 2009 – 2010. Spółki Eska TV, Lemon Records oraz Stavka na koniec badanego okresu dysponowały niskim potencjałem finansowym, nie posiadały własnych środków na realizację wnioskowanych projektów, w związku z tym wskazały zewnętrzne źródła finansowania. Należy zwrócić uwagę, że spółki Eska TV i Lemon Records działają w obrębie grupy kapitałowej, która posiada duży majątek, wolne środki finansowe znacząco przekraczające zapotrzebowanie na realizację dwóch projektów naziemnej telewizji cyfrowej, udokumentowane posiadaną zdolnością kredytową. Grupa kapitałowa wyznaczyła do realizacji tych projektów swoje spółki, wyraziła wolę ich finansowania i wyposażała je w 2011 roku w niezbędne środki (również na zakup bazy technicznej), które jednocześnie powodują wzrost wartości kapitałów własnych do poziomu dodatniego oraz zmieniają in plus ich sytuację płatniczą (należy dodać, że zobowiązania tych spółek na koniec 2009 oraz 2010 roku wystąpiły niemal wyłącznie wobec podmiotów powiązanych). W tych przypadkach to właśnie pozytywny wynik analizy finansowej grupy kapitałowej, jako właściciela spółek-wnioskodawców oraz gwaranta finansowania, miał fundamentalne znaczenie dla oceny finansowej wniosków. Trzecia ze spółek Stavka Sp. z o.o.

działa w obrębie podmiotów skupionych wokół ich właściciela, będącego producentem programów telewizyjnych. Właściciel tej spółki posiada zarówno studio telewizyjne, jak i sprzęt techniczny, które może udostępniać innym podmiotom, a w szczególności swoim własnym. Utworzył spółkę-wnioskodawcę z przeznaczeniem na przyszłą działalność telewizyjną, zapewnił jej dostęp do studia oraz bazy technicznej oraz udzielił zabezpieczenia na składnikach własnego majątku pod kredyt, którym ma być sfinansowany projekt. W związku z powyższym nie można oceniać tych podmiotów w oderwaniu od otoczenia, w którym funkcjonują oraz od zapewnionego finansowania zewnętrznego. Każdy z wyłonionych podmiotów wykazał możliwość dysponowania zapleczem technicznym, a poprzez osoby właścicieli, udokumentował również doświadczenie na rynku telewizyjnym, nadawczym bądź producenckim. KRRiT dokonując oceny wniosków uwzględniała m.in. stopień zabezpieczenia finansowego kapitałochłonnych projektów rozszerzenia koncesji. Po przeanalizowaniu projekcji finansowych złożonych w postępowaniu KRRiT stwierdziła, że każda z nich w dużym stopniu lub całkowicie opiera się na założeniu finansowania wysokich kosztów, wydatków inwestycyjnych oraz opłaty koncesyjnej przyszłym wzrostem przychodów. Podmioty, wyłone w postępowaniu koncesyjnym dodatkowo udokumentowały zabezpieczenie finansowe w postaci posiadanej na dzień złożenia wniosku własnej wysokiej nadwyżki finansowej (ATM SA), bądź pożyczek od właściciela i zasilenia kapitału własnego (ESKA TV SA, Lemon Records Sp. z o.o.), bądź też w postaci kredytu bankowego (Stavka Sp. z o.o.). W przypadku ewentualnej niemożności realizacji planów finansowych takie zabezpieczenie w początkowym okresie w wyższym stopniu gwarantuje posiadanie przez te podmioty środków finansowych w wysokości zabezpieczającej wysokie koszty nadawania w ramach MUX-1 niż środki finansowe, które w przypadku Telewizji Trwam (wobec braku udokumentowania nadwyżki środków), mają być pozyskane z przyszłych przychodów, w dużej mierze z darowizn, a więc bez udokumentowanego potwierdzenia. Darowizny nie stanowią pewnych źródeł finansowania. Podkreślić trzeba, iż samo posiadanie wysokiej wartości kapitałów własnych i aktywów nie oznacza, że podmiot posiada wystarczające środki finansowe, w szczególności środki, które mógłby zaangażować w nowe inwestycje. Ponad 90% aktywów Fundacji Lux Veritatis stanowiły aktywa trwałe, czyli m.in. grunty, budynki, urządzenia techniczne i maszyny, czy środki trwałe w budowie. Aktywa Fundacji Lux Veritatis w ok. 80% były finansowane kapitałem obcym. Przede wszystkim ze środków pochodzących z długoterminowej pożyczki, którą Fundacja jest zobowiązana spłacać. KRRiT wobec braku przedstawienia przez Fundację warunków spłaty zobowiązania długoterminowego, nie mogła określić wysokości zapotrzebowania na środki

finansowe potrzebne do obsługi ogólnego zadłużenia Fundacji. Sam fakt posiadania wysokiej wartości aktywów nie dokumentuje możliwości spłaty wszystkich zobowiązań w przypadku braku pokrycia zadłużenia kapitałem obrotowym. W takim przypadku Fundacja miałaby pozyskiwać środki pieniężne np. ze zbycia składników majątku trwałego. Jednak taka okoliczność nie została uwzględniona w planach Fundacji Lux Veritatis i nie mogła być brana pod uwagę przy ocenie wniosku.

Opinia ekonomiczna dotycząca wniosku Fundacji Lux Veritatis, sporządzona 18 kwietnia 2011 roku zawiera pozytywną ocenę sytuacji płatniczej i zdolności do wywiązywania się z bieżących zobowiązań według stanu na koniec 2010 roku. Jednak przeprowadzona analiza bilansu wskazuje, że majątek Fundacji za 2010 rok zamykał się kwotą 90.320.604,84 zł i w 81% był finansowany kapitałem obcym, głównie zadłużeniem długoterminowym, które na koniec tego okresu wynosiło 68.593.663,90 zł, natomiast wskaźnik ryzyka zadłużenia długoterminowego wynosił 3,33. Literatura przedmiotu wskazuje, że wysokość wskaźnika powinna zawierać się w przedziale zamkniętym do poziomu 1, a w przypadku przekroczenia poziomu 1, podmiot uważa się za bardzo zadłużony. Również badanie struktury majątku do kapitału Fundacji wskazuje, że działalność inwestycyjna jest obciążona wysokim ryzykiem. Kapitał własny Fundacji, w wysokości ok. 20.500 tys. zł, który powstał w wyniku generowanych na przestrzeni lat dodatnich wyników netto, nie był kumulowany w przedsiębiorstwie w postaci środków pieniężnych, ponieważ został wydany na zakup składników majątku trwałego. W związku z tym, że majątek Fundacji Lux Veritatis w 81 % był sfinansowany pożyczką (największa pozycja w bilansie), zarówno spłata pożyczki, jak i obsługa długu mają szczególne znaczenie w ocenie projektu inwestycyjnego. Departament Koncesyjny 30 marca 2011 roku zwrócił się do wnioskodawcy o nadesłanie dokumentacji dotyczącej warunków obsługi długoterminowego zadłużenia. W odpowiedzi na powyższe wezwanie, która wpłynęła do KRRiT 4 kwietnia 2011 roku, nie przedstawiono dokumentów dotyczących obsługi zadłużenia powołując się na poufność umowy. Wnioskodawca poinformował jedynie, że długoterminowe zadłużenie stanowi pożyczka udzielona przez Warszawską Prowincję Redemptorystów na podstawie umowy z 25 lutego 2002 roku, a zwrot środków nastąpi do 28 grudnia 2019 roku. Rozpoczęcie spłaty pożyczki ma nastąpić w 2011 roku. Brak informacji dotyczącej kosztów obsługi pożyczki oraz realizacji rat w okresie spłaty, uniemożliwiały analizę zapotrzebowania na środki pieniężne, która jest podstawą finansowej oceny projektu inwestycyjnego. Fundacja wskazuje, że na jej rachunkach bankowych znajdowały się środki finansowe w kwocie 7-cyfrowej. Fakt ten został

wzięty pod uwagę przez KRRiT w dokonanej analizie ekonomicznej. W przypadku braku informacji dotyczącej obsługi pożyczki (na podstawie zebranych informacji można jedynie stwierdzić, iż przy założeniu spłaty w równych ratach, średnioroczna kwota do zapłaty, nieuwzględniająca kosztu pożyczki, przekroczyłaby wartość przedstawionych lokat), trudno stwierdzić czy lokaty, które nie zostały udokumentowane jako nadwyżka środków, mają zabezpieczyć spłatę pożyczki, czy realizację prowadzonych już inwestycji, czy też spłatę należnych zobowiązań wobec budżetu państwa. Fundacja posiadała na koniec 2010 roku wysoki wskaźnik zadłużenia oraz rozpoczęte inwestycje (wykazane w pozycji A.II.2 bilansu – środki trwałe w budowie na kwotę 42.298.337,75 zł). W związku z tym w przyszłości Fundacja Lux Veritatis musiałaby zabezpieczyć darowiznami: pokrycie kosztów działalności operacyjnej, sfinansowanie zakończenia rozpoczętych inwestycji, środki na spłatę pożyczki, koszty finansowe obsługi pożyczki, środki na realizację projektu wskazanego we wniosku. Faktem jest, że Fundacja w głównej mierze finansuje swoją bieżącą działalność przy pomocy darowizn. Zyski wypracowane w poprzednich latach zostały wydane na inwestycje. Faktem jest również, że zapotrzebowanie na dodatkowe środki (koszty emisji nadawania naziemnego oraz obsługa zadłużenia długoterminowego), miałyby być finansowane ze spodziewanego przyszłego wzrostu przychodów: częściowo z podstawowej działalności, lecz przede wszystkim ze zwiększonych darowizn. Analizując wysokość wpływów Fundacji w poprzednich latach należy zauważyć, że są to wielkości podlegające dużym wahaniom, a ich poziom w ostatnim roku uległ zmniejszeniu. Jest faktem, iż trudno zweryfikować zaplanowanie wielkości przychodów pochodzących z darowizn. Stwierdzić zatem należy, że finansowanie działalności Fundacji Lux Veritatis i wnioskowanego przez nią projektu uzależnione byłoby od pozyskiwania trudnych do przewidzenia wpływów. Z drugiej strony faktem jest również, że spółki wyłonione w procesie koncesyjnym, udokumentowały środki finansowe, którymi mogłyby zabezpieczyć początkową działalność po uruchomieniu nadawania w systemie naziemnym cyfrowym, nawet w przypadku braku możliwości pełnej realizacji planów w zakresie pozyskania dodatkowych przychodów.

Posel Barbara Bubula:

- Czy KRRiT rozpatrując odwołanie uwzględniła, że wpływający czas zweryfikował negatywnie możliwości finansowe spółki ATM – bo nie zaczęła nadawania, spółki Stavka, bo sprzedała 25% swoich udziałów na rzecz TVN i musiała prosić ich o

pomoc w uruchomieniu swojego programu, a ATM dotychczas się waha czy uruchomi swój program?

Posel Maciej Małecki:

- Jak KRRiT porównała sytuację finansową poszczególnych podmiotów? Czy to było uznaniowo, czy zostały przeprowadzone dokładne badania i zostały porównane podmioty?

KRRiT dokonując analizy i oceny wszystkich wniosków złożonych w tym postępowaniu w zakresie części ekonomiczno – finansowej, co znalazło odzwierciedlenie w sporządzonych opiniach ekonomicznych, zbadała w szczególności:

- założenia finansowe dotyczące wysokości koniecznych do poniesienia nakładów inwestycyjnych, z uwzględnieniem możliwości dysponowania własną lub udostępnioną przez inny podmiot bazą techniczną oraz wysokości i sposobu wniesienia opłaty koncesyjnej;
- założenia dotyczące źródeł finansowania inwestycji technicznych, opłaty koncesyjnej oraz wysokich dodatkowych kosztów związanych z rozszerzeniem koncesji o możliwość rozpowszechniania programu drogą rozsiewczą naziemną w sposób cyfrowy;
- aktualną kondycję finansową wnioskodawców;
- udokumentowanie środków finansowych, własnych lub zewnętrznych, na realizację projektu.

Posel Dariusz Joński:

- Jakie są rzeczywiste koszty nadawania w rozsiewie cyfrowym?

Rozszerzenie koncesji o nadawanie drogą naziemną cyfrową wiąże się z rocznym kosztem emisji w kwocie ok. 7.000 tys. zł oraz z wydatkiem związanym z koniecznością wniesienia opłaty koncesyjnej w wysokości ok. 10.500 tys. zł za dziesięcioletni okres obowiązywania koncesji.

Posel Andrzej Jaworski:

- Podejrzenie o narażanie budżetu państwa na straty, ponieważ firmy podobno nie wpłacają kwot za uzyskanie koncesji. Czy firmy wpłaciły określone kwoty za koncesję, jeżeli nie, to dlaczego?

- Kto podjął decyzje, że nie musiały wpłacać?

Spółki Eska TV SA, Lemon Records Sp. z o.o. oraz Stavka Sp. z o.o. we wnioskach o rozszerzenie koncesji o możliwość nadawania drogą naziemną cyfrową przyjęły założenia o ratałnej formie wniesienia opłaty koncesyjnej. We wrześniu 2011 roku KRRiT po rozpatrzeniu wniosków spółek o rozłożenie opłaty na raty, podjęła decyzje, na mocy których spółkom udzielono zgody na taki sposób uregulowania zobowiązania. Począwszy od września 2011 roku do stycznia 2012 roku włącznie spółki wywiązywały się terminowo ze spłaty rat wyznaczonych w decyzjach KRRiT.

Spółka ATM Grupa SA wnioskiem z 22 sierpnia 2011 roku wniosła o uchylenie w części decyzji Przewodniczącego KRRiT z dnia 29 lipca 2011 roku Nr DK-137/2011 w sprawie zmiany koncesji, w zakresie naliczenia opłaty za zmianę koncesji oraz terminu zapłaty wskazanej opłaty oraz o ponowne rozpatrzenie wniosku ATM Grupa SA w zakresie prawidłowego naliczenia opłaty. Spółka zwróciła się 27 września 2011 roku do KRRiT z wnioskiem o rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej wynikającej z wyżej wskazanej decyzji Nr DK-137/2011. Termin wniesienia opłaty koncesyjnej upłynął w dniu 27 września 2011 roku. KRRiT 17 stycznia 2012 roku wydała decyzję, na podstawie której utrzymano w mocy wysokość opłaty koncesyjnej należnej od spółki ATM Grupa SA oraz termin jej wniesienia. Obecnie trwa procedura rozpatrzenia wniosku spółki ATM Grupa SA o rozłożenie opłaty koncesyjnej na raty.

Posel Mariusz Jędrysek:

- O ile wzrosła wartość spółek, które dostały koncesje?

KRRiT udzielając koncesji podmiotom gospodarczym, kieruje się celami zawartymi w ustawie o radiofonii i telewizji. Na ewentualny wzrost wartości rynkowej przedsiębiorstwa koncesjonariusza organ ani nie ma wpływu, ani nie posiada narzędzi do jej badania, ani też nie jest to przedmiotem rozważań organu.

Posel Anna Grodzka:

- Gdzie można zapoznać się z sytuacją finansową konkurujących spółek, projekcjami na czas koncesji i historycznymi, w celu dokonania porównania?

Sprawozdania finansowe podmiotów biorących udział w postępowaniu koncesyjnym są dostępne w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadkach spółek giełdowych również na stronach internetowych Giełdy Papierów Wartościowych oraz NewConnet.

Część danych finansowych została opisana w decyzji KRRiT Nr DR-018/2012 z dnia 17 stycznia 2012 roku. Całość dokumentacji finansowej wraz z projekcjami finansowymi znajduje się we wnioskach o rozszerzenie koncesji i może być przez KRRiT udostępniana na wniosek stron postępowania.

IV. Pytania ogólne w sprawie przyczyn nieudzielenia koncesji oraz pytania dotyczące procedury obowiązującej w postępowaniu, ilości złożonych wniosków, możliwości stosowania przepisów o przetargu, terminu uruchomienia emisji cyfrowej

Posel Beata Mazurek:

- Dlaczego nie przyznano temu podmiotowi miejsca na multipleksie?
- Dlaczego przeważającej części społeczeństwa nie pozwala się korzystać z tego medium? Mam tu na myśli oczywiście ludzi wierzących.

Posel Anna Sobecka

- Jakie są rzeczywiste powody i co pana skłoniło do nieuwzględnienia wniosku Fundacji Lux Veritatis, do nieprzydzielenia koncesji na nadawanie drogą rozsiewczą w systemie cyfrowym Telewizji Trwam?
- Czy w decyzjach, jakie pan podpisywał, o dostępie do multipleksu z całą odpowiedzialnością wobec prawa, zachował pan konstytucyjną równość podmiotów i obywateli wobec prawa?

Posel Barbara Bubula

- Dlaczego KRRiT nie chciała wykorzystać szansy, jaką było zgłoszenie się wielomilionowego środowiska związanego z TV Trwam do procesu cyfryzacji, który jak wiemy, będzie klęską tego rządu i tej KRRiT, ponieważ do tej pory nie ma żadnej akcji informacyjnej z prawdziwego zdarzenia, a w tym roku będą już wyłączenia sygnału analogowego w naszym kraju?

- Jeżeli w pierwszej dacie, kwietniowej, zwycięzcą nie była spółka Lemon nadająca Polo TV, czyli jej wniosek nie został przyjęty, to w jakim trybie został on przyjęty i uznany za uprawniony w drugiej dacie?
- Na jakiej podstawie przewodniczący KRRiT pan Jan Dworak przeprowadził postępowanie w przedmiocie rozszerzenia koncesji o przyznanie prawa do rozpowszechniania programu drogą rozświeczną naziemną w sposób cyfrowy z pominięciem procedury przetargowej?
- Czy i w jakim zakresie KRRiT rozpatrując to odwołanie wzięła pod uwagę te bardzo istotne dla sprawy okoliczności?

Posel Krystyna Ozga

- Ilu z dotychczasowych nadawców złożyło wnioski na uzyskanie koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w ramach pierwszego multipleksu naziemnej telewizji cyfrowej i nie dostało przydziału?

Posel Elżbieta Kruk

- Jaki termin nadawania był oznaczony w koncesjach satelitarnych wydanych przez pana przewodniczącego w lutym 2011 roku spółkom: Stavka i ATM ?
- Na jakiej podstawie KRRiT uznała w kwietniu, że na to nadawanie naziemne zasługuje Kino Polska, a potem, jakie kryteria zostały przyjęte? Czy było porównanie do innych podmiotów? Czy inne podmioty startujące w tym konkursie wiedziały, że jest taka możliwość uzyskania tego miejsca w miejsce Kino Polska?

Posel Małgorzata Sadurska

- Dlaczego przy przyznawaniu koncesji złamano podstawowe zasady Konstytucji?

Posel Jadwiga Wiśniewska

- Czy w przypadku uchylecia przez sąd administracyjny wydanej przez pana decyzji koncesyjnej będą wtedy możliwości techniczne wykonania wyroku sądu administracyjnego uchylającego decyzję koncesyjną?

- Czy unieważnienie pańskiej decyzji oznaczać będzie konieczność wznowienia postępowania koncesyjnego i czy pan będzie posiadał wtedy prawne możliwości do cofnięcia koncesji tym podmiotom, które ją otrzymały na mocy aktualnie wydanej decyzji?
- Czy w postępowaniu koncesyjnym zgodnie z uprawnieniami, które daje organom administracji publicznej kpa, została wykorzystana możliwość przeprowadzenia w tym zakresie dowodu z opinii niezależnego biegłego?
- Proszę o wskazanie, na podstawie której konkretnie podstawy prawnej, na którym przepisie oparł pan odmowę koncesji dla TV Trwam? Art. 36 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji mówi: *„koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programu przez wnioskodawcę może spowodować: zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz zagrożenie dla bezpieczeństwa informacji niejawnych”*. Drugi przepis: *„osiągnięcie przez wnioskodawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie”*. To są tylko dwie przesłanki, na podstawie których KRRiT może odmówić wydania koncesji?

Posel Maciej Małecki

- Czy wszyscy uczestnicy postępowania koncesyjnego byli informowani w ten sam sposób i w jaki sposób KRRiT (konkretnie pan, bo to przewodniczący podejmuje decyzję) prowadziła korespondencję z podmiotami, które startowały w zakresie koncesji?
- Czy tak jest w postępowaniu przetargowym w przypadku istotnych informacji, o które pyta jeden podmiot, jeden ubiegający się, takowe informacje były udzielane wszystkim, by wszystkie podmioty, które startują w procesie o koncesję, były na tym samym etapie wiedzy?
- Co będzie, jeśli sąd uzna, że KRRiT ma przyznać koncesję? Co będzie wtedy? Czy pan ma zatrzymane jedno miejsce na tę okazję?
- Czy był prowadzony nadzór pana przewodniczącego nad procesem koncesyjnym, żeby uniknąć nieprawidłowości, żeby uniknąć podejrzeń o stronnictwo, żeby jak najlepiej ten proces przeprowadzić?

Posel Beata Kempa

- Dlaczego nie było przetargu?

Posel Krystyna Pawłowicz

- Z jakich powodów odmówiono koncesji dla Telewizji Trwam?

Postępowanie prowadzone przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji dotyczyło czterech miejsc na pierwszym multipleksie cyfrowym (MUX 1). W postępowaniu tym mającym, jak zwykle w takich przypadkach charakter konkursowy, uczestniczyło 17 podmiotów. Spośród nich KRRiT wybrała 4 nadawców spełniających kryteria wyznaczone przez ustawę z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji oraz wydane na jej podstawie rozporządzenie, regulujące postępowanie koncesyjne.

DATA WYDANIA DECYZJI	PRZYZNANO KONCESJĘ	ODMOWA PRZYZNANIA KONCESJI
29 lipca 2011 roku	• Spółka Eska TV (program „Eska TV”) • Spółka Stavka (program „U-TV”, a obecnie po zmianie nazwy „TTV”); • Spółka Lemon Records (program „Polo TV”); • Spółka ATM Rozrywka (program „ATM Rozrywka TV”)	• Spółka TELESTAR na rozpowszechnianie programu „iTV” • Spółka TVN na rozpowszechnianie programu „TVN METEO” • Spółka 4fun Media na rozpowszechnianie programu „4fun.tv” • Spółka MEDIASAT na rozpowszechnianie programu „Tele5” • Spółka ASTRO na rozpowszechnianie programu „NEXT HD” • Fundacja LUX VERITATIS na rozpowszechnianie programu „TRWAM”

		• Spółka SUPERSTACJA na rozpowszechnianie programu pod nazwą „SUPERSTACJA” • Spółka POLSKIE RADIO na rozpowszechnianie programu telewizyjnego Polskie Radio „Czwórka” • Spółka Cable Television Networks & Partners na rozpowszechnianie programu „CTV” • Spółka TELEKOMUNIKACJA POLSKA na rozpowszechnianie programu „Orange Sport Info” • Spółka TV POINT GROUP na rozpowszechnianie programu „Machina TV”
--	--	--

Rozpatrując złożone wnioski kierowano się w szczególności zasadą praworządności i prawdy obiektywnej. Przy wydawaniu rozstrzygnięcia kierowano się również zasadą równości wobec prawa, bowiem art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, iż wszyscy są wobec prawa równi oraz wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. W toku postępowania wnioski poddano analizie, zgodnie z kryteriami wymienionymi w art. 36 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, tj. w szczególności poddano ocenie stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 wymienionej ustawy, z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją, możliwość dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu, przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zamówienie albo we współdziałaniu z innymi nadawcami, przewidywany udział audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3 ustawy (audycje pierwotnie wytworzone w języku polskim i audycje europejskie), dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu. Rozpoznając wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, kierując się obowiązkiem realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1 ustawy, KRRiT dokonała oceny oferty

programowej poszczególnych wnioskodawców, uwzględniając zasadę otwartego i pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji. Spółki ATM Grupa SA i Stavka złożyły wnioski o udzielenie koncesji satelitarnej po ukazaniu się ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT o możliwości rozszerzenia takiej koncesji o możliwość rozpowszechniania programów w sygnale naziemnej telewizji cyfrowej. Taka decyzja była związana z barierą prawną, na jaką napotkała KRRiT poprzedniej kadencji, prowadząc proces cyfryzacji. Żadnego z nadawców naziemnych nie można było umieścić w sygnale multipleksu ponieważ zarówno przepisy ustawy o radiofonii i telewizji, jak i przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne nie przewidywały takiej formuły. Przypomnę, że ustawa o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej obowiązuje dopiero od 10 sierpnia 2011 roku. Przyjęto więc rozwiązanie takie, jak przedstawiłem powyżej. Faktycznym celem było umożliwienie rozpowszechniania programu przez nowych nadawców w multipleksach naziemnej telewizji cyfrowej po uprzednim uzyskaniu koncesji satelitarnej. Dlatego też równocześnie z publikacją ogłoszenia, które w takiej formule wymagało uprzedniego uzyskania koncesji satelitarnej, zainteresowane spółki (nie tylko Stavka i ATM, ale również inne), złożyły wniosek o udzielenie koncesji satelitarnej. Nadawcy wskazali we wniosku, kiedy rozpoczną emisję. W przypadku ATM był to okres 3 miesięcy, w przypadku spółki Stavka 6 miesięcy od daty uzyskania koncesji, czyli od 24 lutego 2011 roku. Postępowanie, które toczyło się w związku z zagospodarowaniem wolnych miejsc na multipleksie pierwszym, trwało dłużej niż postępowanie o udzielenie koncesji satelitarnej i z tego powodu nastąpił zbieg tych terminów. Należy zwrócić uwagę, że nadawcy składając wniosek o umieszczenie swoich programów w multipleksach zadeklarowali, że rozpoczęcie emisji satelitarnej będzie powiązane z rozpoczęciem emisji naziemnej, zaś rozpoczęcie emisji naziemnej miało nastąpić zgodnie z harmonogramem uruchamiania multipleksu pierwszego. Przypomnę, że ten harmonogram przyjęty przez Prezesa UKE miał być jednolity z harmonogramem przyjętym dla pozostałych multipleksów. Proces ten został jednak wstrzymany z uwagi na procedurę zamówień publicznych, która obowiązywała Telewizję Polską przy zawieraniu umowy z operatorem technicznym multipleksu spółką TP Emitel. Nie można zatem twierdzić, że działalność dwóch nadawców, czyli spółek Stavka i ATM w jakikolwiek sposób naruszała przepis stanowiący, iż KRRiT cofa koncesję i jest to wymóg obligatoryjny. Spółka Stavka rozpoczęła działalność i program pod nazwą TTV jest rozpowszechniany. W przypadku spółki ATM 17 stycznia 2012 roku zostało skierowane wezwanie do złożenia wyjaśnień, jakie są powody nierozpoczęcia emisji. Spółka ATM przekazała odpowiedź 31 stycznia 2012 roku (data wpływu 2 lutego br.), która jest analizowana i będzie jeszcze w tym miesiącu omawiana

na posiedzeniu KRRiT. Konsekwencją braku terminowego rozpoczęcia rozpowszechniania programu przez nadawcę, z zastrzeżeniem przesłanek określonych w art. 38 ust. 1 pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji, jest cofnięcie koncesji. Podkreślenia wymaga, że cofnięcie koncesji na ww. podstawie następuje, gdy nadawca, pomimo wezwania Przewodniczącego KRRiT, nie rozpoczął rozpowszechniania programu w terminie ustalonym w koncesji lub trwale zaprzestał wykonywania rozpowszechniania programu za pomocą wszystkich lub niektórych stacji nadawczych chyba, że nadawca wykaże, iż opóźnienie rozpoczęcia rozpowszechniania programu lub zaprzestanie rozpowszechniania programu zostały spowodowane okolicznościami od niego niezależnymi.

Proces odwoławczy toczył się łącznie dla wszystkich stron w oparciu o przepisy Kodeksu Postępowania Administracyjnego. Zasadą podstawową była zasada równości stron postępowania. Wszyscy uczestnicy postępowania zostali powiadomieni o złożonych wnioskach o ponowne rozpatrzenie. Wszyscy mieli zagwarantowane prawo do wniesienia uwag i zajęcia stanowiska w każdej kwestii poruszonej w odwołaniach. Wszyscy oczywiście mieli też prawo wglądu w pełną dokumentację sprawy, zarówno osobiście, jak i przez pełnomocników na każdym etapie postępowania.

→ Skargi złożyło czterech wnioskodawców – spółki: Mediasat, Superstacja, Astro oraz Fundacja Lux Veritatis. Każdy z wnioskodawców zaskarżył decyzję w innym zakresie i przedstawił inne argumenty, zarówno w celu poparcia swego wniosku, jak i przekazania krytycznej opinii wobec wniosków konkurencji. W postępowaniu odwoławczym konieczne było odniesienie się do wszystkich aspektów decyzji, a z kolei każdy aspekt decyzji musiał być przeanalizowany pod kątem zarzutów zawartych w każdym z odwołań. Kodeks Postępowania Administracyjnego w przypadkach szczególnie skomplikowanych postępowań stwarza możliwość wydłużenia procesu podjęcia decyzji. Postępowanie w sprawie MUX-1 było takim właśnie postępowaniem, niełatwym, skomplikowanym, wielostronnym, wymagającym sporządzenia wielu opinii i przeprowadzenia wielu analiz dokumentów.

W pierwszym etapie postępowania Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała szczegółowej analizy wniosków pod kątem wiarygodności finansowej i stwierdziła, że nie spełniają tego kryterium wnioski następujących podmiotów: TELESTAR („iTV”), Cable Television Network & Partners („CTV”), TV POINT GROUP („Machina TV”), MEDIASAT („Tele5”), POLSKIE RADIO (Polskie Radio „Czwórka”) oraz Fundacji LUX VERITATIS („TRWAM”).

W ocenie KRRiT kryterium finansowe miało w tym przypadku znaczenie podstawowe, gdyż od możliwości finansowych wszystkich podmiotów, którym przyznane zostało miejsce

w multipleksie zależy powodzenie całego projektu, a patrząc na to szerzej trzeba stwierdzić, iż zależy od tego powodzenie całego procesu cyfryzacji w Polsce. W przypadku tzw. koncesji analogowej w chwili, gdy koncesjonariusz nie może ze względów finansowych wykonywać dalej koncesji, straty ponosi tylko on, a częstotliwość może być ponownie ogłoszona i rozdysponowana. W przypadku tego postępowania wszyscy koncesjonariusze muszą wspólnie udźwignąć to przedsięwzięcie i mieć porównywalne możliwości finansowe. Z tych więc powodów w tym postępowaniu szczególnego znaczenia nabrało kryterium udokumentowanej zdolności finansowej wnioskodawców. Trzeba pamiętać, iż budowa następnych multipleksów uwarunkowana jest technologicznie od uruchomienia MUX-1. Koszty budowy tego multipleksu Krajowa Rada Radiofonii i telewizji szacuje na ok. 600 mln zł. Nie można także powiedzieć, że postępowanie było prowadzone w sposób przewlekły lub szczególnie przewlekły. W historii KRRiT zdarzyły się postępowania dotyczące dużo mniejszej liczby podmiotów i w mniej skomplikowanych sprawach, a trwające kilkanaście miesięcy. Można wskazać postępowanie dotyczące koncesji dla Radio 90 Sp. z o.o., na program „Radio Jura”. Ogłoszenie w sprawie konkursu na rozpowszechnianie programu radiowego drogą naziemną, częstotliwość w Częstochowie ukazało się 19 maja 2009 roku. Wnioski biorące udział w postępowaniu pochodzą z lipca 2009 roku. W grudniu 2009 roku została przyjęta uchwała o pozostawieniu jednego wniosku bez rozpoznania. Uchwała o udzieleniu koncesji przyjęta została dopiero 13 lipca 2010 roku. Koncesje wydała 9 września 2010 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powołana w nowym składzie. Postępowanie trwało 17 miesięcy. Kolejny przykład to postępowanie dotyczące koncesji dla Radia ESKA, na program Radio ESKA 106,6. Ogłoszenie w sprawie konkursu na rozpowszechnianie programu radiowego drogą naziemną, częstotliwość w Żarach ukazało się 26 lutego 2008 roku. Wnioski pochodzą z kwietnia 2008 roku. W grudniu 2008 roku przyjęto uchwałę o pozostawieniu jednego wniosku bez rozpoznania. Uchwała o udzieleniu koncesji została podjęta 1 grudnia 2008 roku. Koncesja wydana została 7 maja 2009 roku. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z 1 czerwca 2009 roku (tylko jeden) został rozpoznany 8 września 2009 roku. Decyzja utrzymująca w mocy poprzednią decyzję KRRiT wydana została 15 października 2009 roku. Postępowanie trwało 20 miesięcy. Należy podkreślić, iż postępowanie koncesyjne dotyczące pierwszego multipleksu zostało rozpoczęte, zgodnie z treścią art. 34 ustawy o radiofonii i telewizji, ogłoszeniem o możliwości uzyskania koncesji. Ogłoszenie wskazywało, iż postępowanie będzie dotyczyło zmiany (rozszerzenia) koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sposób rozsiewczy satelitarny poprzez przyznanie prawa do rozpowszechniania programu w sposób rozsiewczy naziemny cyfrowy

do czasu wygaśnięcia obecnie obowiązującej koncesji. Podstawą prawną dokonania zmiany decyzji ostatecznej – koncesji jest art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z tym przepisem decyzja ostateczna, na podstawie której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Dlatego też w podstawach prawnych decyzji w sprawie zmiany koncesji wymieniony jest art. 155 kpa, ale nie jest to jedyna podstawa prawna tej decyzji. Należy zauważyć w tym miejscu, iż możliwość formułowania ogłoszenia dotyczącego zmiany (rozszerzenia) koncesji już wykonywanej była przedmiotem oceny w orzecznictwie sądowym, zgodnie z którym została potwierdzona zasadność i dopuszczalność takiego rozwiązania (przykładem może być wyrok NSA z dnia 4 marca 2011 roku, sygn. akt II GSK 51/10). Podkreślenia wymaga, że postępowanie w sprawie zmiany koncesji, rozpoczęte stosownym ogłoszeniem Przewodniczącego KRRiT jest postępowaniem konkursowym, w którym wnioski poszczególnych podmiotów ubiegających się o zmianę wykonywanej koncesji, są oceniane w oparciu o przesłanki z art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji. Art. 52 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej stanowi, że jeżeli liczba przedsiębiorców spełniających warunki do udzielenia koncesji i dających rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją, jest większa niż liczba koncesji przewidzianych do udzielenia, organ koncesyjny zarządza przetarg, którego przedmiotem jest udzielenie koncesji. W dalszej części tego przepisu ustawodawca postanowił, że w postępowaniu o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych organ koncesyjny zarządza przetarg, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku dokonania oceny wniosków w trybie art. 36 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji liczba przedsiębiorców pozostaje większa niż liczba koncesji. W przypadku omawianego postępowania dotyczącego miejsca na multipleksie pierwszym nie zaszła przesłanka z art. 52 ust.2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Po dogłębnej analizie wniosków w zakresie art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada Radiofonii i telewizji wyłoniła tylko cztery podmioty, które w najlepszy sposób spełniały wszystkie kryteria z postępowania o udzielenie koncesji. Nie doszło do sytuacji, w której pozostała w rozstrzygnięciu większa ilość równych sobie podmiotów, niż liczba możliwych koncesji. Przytoczony przepis dotyczy całego art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji, a nie tylko jego ustępu 2, zatem zarządzenie przez Przewodniczącego KRRiT przetargu musi zostać poprzedzone nie tylko stwierdzeniem braku przesłanek negatywnych z art. 36 ust. 2, ale także analizą wniosków koncesyjnych w zakresie

określonym przepisem z art. 36 ust.1. Brak możliwości wyłonienia liczby przedsiębiorców odpowiadającej liczbie oferowanych koncesji, na podstawie analizy wniosków koncesyjnych w oparciu o przesłanki z art. 36 ust. 1 daje podstawę do zarządzenia przetargu. Jednakże jeżeli powyższa analiza wniosków w zakresie ww. przesłanek pozwala na wyłonienie odpowiedniej liczby koncesjonariuszy nie ma podstaw do zarządzenia przetargu. Powyższe uwagi dotyczą również trybu zmiany koncesji (rozszerzenia) na podstawie art. 155 kpa. To prezentowane powyżej stanowisko jest podzielane w orzeczeniach sądów administracyjnych, w tym m.in. w wyroku WSA w Warszawie z dnia 10 czerwca 2010 roku (VI SA/Wa 380/10). Zgodnie z Kodeksem postępowania administracyjnego wszystkie strony postępowania były traktowane w taki sam sposób i na każdym etapie postępowania posiadały taką samą wiedzę oraz mogły zapoznawać się z dokumentacją postępowania. W art. 84 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego stwierdza się „*Gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, organ administracji publicznej może zwrócić się do biegłego lub biegłych o wydanie opinii.*” Kodeks nie ustanawia jakichkolwiek formalnych kryteriów kwalifikacji biegłego. Organ administracji publicznej nie jest związany opinią biegłego w zakresie ustalania stanu faktycznego sprawy administracyjnej ani w zakresie określania konsekwencji prawnych ustalonego stanu faktycznego. Pogląd ten jest powszechnie przyjęty w piśmiennictwie (zob. E. Iserzon (w:) *Komentarz IV*, 1970, s. 178, który jest zdania, że: *"opinia biegłego jest dla organu tylko materiałem, który powinien mu pomóc w rozstrzygnięciu kwestii faktycznej (...), ale musi on rozstrzygnąć tę kwestię sam, we własnym imieniu"*). Dowód z opinii biegłego można skutecznie obalić przez dowód przeciwny bądź przez żądanie powołania innego biegłego. W przypadku powyższego postępowania koncesyjnego Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oraz Przewodniczący KRRiT dysponowali wystarczającą wiedzą i dokumentami w sprawie, aby dokonać rozstrzygnięcia postępowania. Nie zachodziły więc prawne przesłanki do powołania biegłego. Uchwały KRRiT są aktem wiążącym przewodniczącego KRRiT do wydania decyzji, ale warunkiem wydania tej decyzji jest uzyskanie uzgodnienia części technicznej decyzji koncesyjnej z prezesem UKE. Strony zostają powiadomione poprzez uzyskanie odpisu wniosku przewodniczącego KRRiT do prezesa UKE, w którym przewodniczący wskazuje podmioty mające uzyskać koncesję, jak również przywołuje numer uchwały o udzieleniu koncesji. W ten sposób wszystkie podmioty, które uzyskują koncesję, są powiadomione na tym etapie. Jeśli chodzi o wycofanie przez stronę wniosku z postępowania, to może to nastąpić na każdym etapie i z każdej przyczyny. Wówczas postępowanie w tym zakresie podlega umorzeniu. Nie ma żadnego znaczenia to, czy strona podejmuje tę decyzję wiedząc o tym, że uzyskała koncesję, czy też nie, ponieważ jeszcze jeden podmiot wycofał się

z tego postępowania choć nie uzyskał koncesji. Powodem bezpośrednim wycofania się obu podmiotów były wewnętrzne decyzje wspólników spółki i decyzje organów zarządzających tych spółek. To są suwerenni przedsiębiorcy działający na rynku w ramach przyjętych przez siebie strategii. Postępowanie administracyjne toczy się z czynnym udziałem stron, które wyraża się przede wszystkim w staranności stron w zapoznaniu się z dokumentacją udostępnianą w każdym momencie postępowania, dotyczącą zarówno danego uczestnika postępowania, jak i wszystkich jego konkurentów. Każdy zatem dokument, z którym strona mogła czy chciała się zapoznać, był dostępny w KRRiT dla wszystkich uczestników postępowania, zgodnie z zasadą równości stron.

V. Pytania dotyczące oferty programowej innych nadawców w tym audycji katolickich

Posel Anna Sobecka

- Ile katolickich stacji otrzymało miejsce na multipleksie?

Posel Jan Dziedziczak

- Czy mógłby mi pan powiedzieć, gdzie w tych pozostałych programach komercyjnych jest interesująca publicystyka?
- Czy w tych programach, które dostały miejsce na multipleksie, mógłby pan wymienić tego typu programy ewidentnie w interesie społecznym? Proszę konkretnie wymienić, co w sensie programowym i w sensie interesu społecznego zdecydowało, że dostały tamte programy a nie ten?

Według Krajowej Rady program Telewizji Trwam różnicowałby ofertę programową multipleksu pierwszego. Z uwagi na konieczność zapewnienia powodzenia procesu cyfryzacji bardzo ważnym kryterium była ocena udokumentowanych możliwości finansowych wnioskodawców. Tego właśnie kryterium nie spełniła Fundacja Lux Veritatis, co wcześniej już szczegółowo zostało przedstawione. Podejmując decyzję KRRiT miała pełną wiedzę o dostępności podobnej oferty programowej. Na podstawie porozumień zawartych z Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski w wykonaniu przepisów ustawy z 17 maja 1989 roku o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, media publiczne przygotowują i nadają w swoich programach audycje religijno-moralne, społeczne i

kulturalne Kościoła Katolickiego. Telewizja Polska zawarła porozumienie z Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski 23 czerwca 1994 roku, a następnie 28 lutego 2008 roku zostało podpisane porozumienie zmieniające. W programach (TVP1, TVP2, TVP Polonia oraz w pasmach własnych oddziałów terenowych TVP) znajdujących się na multipleksie trzecim, transmitowane są Msze św. w niedziele i święta kościelne będące dniami wolnymi od pracy, Msze św. celebrowane w związku z ważnymi wydarzeniami dla Kościoła w Polsce i na świecie, niedzielne modlitwy Ojca Świętego Anioł Pański, audycje przeznaczone dla dzieci i młodzieży, transmisje obchodów Dnia Papieskiego, orędzia hierarchy Kościoła Katolickiego z okazji ważnych świąt kościelnych, filmy dokumentalne prezentujące tematykę związaną z życiem Kościoła i społeczeństwa, uroczystości greckokatolickie, audycje informacyjno-publicystyczne, audycje prezentujące tematy znaczące dla dziedzictwa kulturalnego i religijnego. Łącznie TVP na wszystkich swoich antenach nadaje miesięcznie ok. 34 godzin audycji religijnych. W Telewizji Polskiej działa Redakcja Katolicka, której budżet na 2011 rok wyniósł łącznie 9 295 tys. zł. Zarząd Polskiego Radia zawarł porozumienie 30 sierpnia 1994 roku (w lutym 2008 roku podpisano porozumienie zmieniające), na podstawie którego w programie prezentowane są treści dotyczące Kościoła i jego nauczania, zwłaszcza chrześcijańskiej wizji życia ludzkiego oraz dziedzictwa kultury chrześcijańskiej. Transmitowane są Msze św. niedzielne i świąteczne rozważania biblijne, magazyny informacyjno-publicystyczne, audycje literackie, modlitewne, audycje prezentujące życie Kościoła, audycje kontaktowe z telefonicznym udziałem słuchaczy, audycje adresowane do chorych oraz przeznaczone dla dzieci i młodzieży. Audycje te finansowane są przez Polskie Radio. Łącznie na emisję audycji religijnych w czterech ogólnopolskich programach Polskiego Radia przeznaczono około 520 godzin programu, co stanowi 1,5% rocznej liczby godzin nadawanego programu, czyli około 10 godzin tygodniowo. W Polskim Radiu działają Naczelna Redakcja Programów Katolickich, której budżet w 2010 roku wyniósł 923,3 tys. zł oraz Redakcja Audycji Religijnych, której budżet w ubiegłym roku wyniósł 136,6 tys. zł. Ogółem budżet obu redakcji wyniósł 1.059,9 tys. zł. W programach 17 rozgłośni regionalnych Polskiego Radia na audycje religijne przeznaczono średnio 58 godzin w ciągu roku, czyli 0,7% rocznego czasu nadawania programu, co stanowi nieco ponad godzinę takich audycji tygodniowo. Najwięcej miejsca w programie audycjom religijnym poświęciło Radio Katowice (115 godzin), a najmniej Radio Wrocław (12 godzin). W poszczególnych rozgłosniach regionalnych Polskiego Radia nadawano następującą liczbę godzin audycji religijnych: Radio Białystok – 74 godziny, Polskie Radio Pomorza i Kujaw w Bydgoszczy – 85 godzin, Radio Gdańsk – 35 godzin, Radio Katowice – 115 godzin, Radio Kielce – 56

godzin, Radio Koszalin – 66 godzin, Radio Kraków – 29 godzin, Radio Lublin – 73 godziny, Radio Łódź – 30 godzin, Radio Olsztyn – 84 godziny, Radio Opole – 55 godziny, Radio Merkury w Poznaniu – 37 godzin, Radio Rzeszów – 63 godziny, Radio Szczecin – 40 godzin, Radio dla Ciebie w Warszawie – 84 godzin, Radio Wrocław – 12 godzin, Radio Zachód z Zielonej Góry – 47 godzin. Na podstawie koncesji wydanych różnym tzw. podmiotom kościelnym nadawanych jest 46 programów radiowych o charakterze społeczno-religijnym, w tym:

- 40 koncesji radiowych wydanych zostało diecezjom i archidiecezjom;
- 6 koncesji radiowych wydanych zostało innym podmiotom z grupy tzw. podmiotów kościelnych (klasztorom, prowincjom, parafiom).

Trzeba przy tej okazji przypomnieć, iż Zakon Franciszkanów w Warszawie 16 listopada 2004 roku otrzymał koncesję na program o charakterze wyspecjalizowanym społeczno-religijnym Telewizja PULS. Tak określony charakter programu w szczególności oznaczał, iż w tym programie nadawca, kierując się społeczną nauką Kościoła będzie umacniał wartości chrześcijańskie: religii, kultury i rodziny, edukował w zakresie problemów społeczno-religijnych, cywilizacyjnych i kulturowych, uwrażliwiał na kwestie społeczne, obywatelskie i rolę rodziny, ukazywał szeroki zakres wiadomości, komentarzy i opinii, prezentujących w różnych aspektach problemy współczesnego człowieka, przedstawiał problemy ekumeniczne. Wśród audycji, które realizowały wyspecjalizowany charakter programu w koncesji wymieniono przede wszystkim audycje religijne (tj. kształtujące postawy i wartości chrześcijańskie, dostarczające wiedzy z zakresu nauki i historii Kościoła itp.), realizowane poprzez różne formy telewizyjne w wymiarze czasowym nie mniej niż 10 % czasu obligatoryjnie przeznaczanego na specjalizację, czyli nie mniej niż 70% czasu nadawania programu w ciągu miesiąca w godzinach 6.00 – 23.00. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, której pracami w tym czasie kierowała przewodnicząca Elżbieta Kruk, decyzją z 27 lutego 2007 roku dokonała zmiany wyżej wymienionej koncesji. Od tego momentu koncesja dotyczyła rozpowszechniania programu telewizyjnego o charakterze uniwersalnym. W oparciu o tę koncesję w programie telewizyjnym Puls, koncesjonariusz zamiast audycji religijnych, miał obowiązek nadawać audycje o tematyce rodzinno-chrześcijańskiej. W zmienionej koncesji zawarta została następująca definicja programu: Program będzie miał charakter uniwersalny, tzn. będzie zawierał różne gatunki i formy telewizyjne oraz różnorodną problematykę. W ramach uniwersalnego charakteru programu koncesjonariusz zapewni obecność tematyki rodzinno-chrześcijańskiej, to znaczy audycji, które kierując się Społeczną Nauką Kościoła Katolickiego będą swą tematyką i doбором umacniać wartości

chrześcijańskie z poszanowaniem pluralizmu religijnego i światopoglądowego, a także będą popularnymi audycjami dla szerokich rzesz odbiorców, budowanymi zgodnie z zasadami katolickich wartości, z uwzględnieniem problematyki małżeńskiej i rodziny. Poprzez te audycje koncesjonariusz będzie uważliwiał na kwestie cywilizacyjne, społeczne, kulturowe, patriotyczne, religijne i ekumeniczne oraz ukazywał szeroki zakres wiadomości, komentarzy i opinii prezentujących w różnych aspektach problemy współczesnego człowieka, dostarczając informacji z różnych dziedzin wiedzy, rozwijając zainteresowania oraz realizując wymagania edukacyjne i wychowawcze. Koncesjonariusz będzie prezentował w programie współczesne zjawiska społeczne (obyczajowe, kulturowe, związane z życiem publicznym, dotyczące pozytywnych wydarzeń itp.) oraz promował ideę dialogu społecznego, otwartości kulturowej, odpowiedzialności i pomocy społecznej. Koncesjonariusz będzie prezentował w programie wydarzenia kulturalne w kraju. W uzasadnieniu decyzji m.in. podkreślono, iż planowany program będzie stanowił istotne uzupełnienie istniejącej oferty naziemnych programów telewizyjnych. Na polskim rynku telewizyjnym nie ma bowiem obecnie programu sformatowanego w sposób proponowany przez wnioskodawcę, tzn. uniwersalnego, poświęconego problematyce rodzinno-chrześcijańskiej. Na podstawie decyzji z 24 września 2009 roku dokonano kolejnej zmiany wyżej wymienionej koncesji. Od tej chwili program ma charakter uniwersalny, zawiera różne gatunki i formy telewizyjne (np. audycje informacyjne, publicystyczne, audycje edukacyjne, dokumentalne, film lub audycje rozrywkowe) oraz różnorodną problematykę. W koncesji zamiast dotychczasowych obligacji w zakresie charakteru programu, zawarty jest obowiązek prezentowania w programie zjawisk i wydarzeń dotyczących rodziny i godności człowieka w relacji do zachodzących zmian cywilizacyjnych, społecznych i kulturowych, w poszanowaniu chrześcijańskiego systemu wartości.

Należy podkreślić, że programy PULS i PULS 2 obligatoryjnie, zgodnie z ustawą o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej, znalazły się na multipleksie drugim. W postępowaniu, które jest przedmiotem dyskusji KRRiT położyła nacisk na różnorodność źródeł informacji i programu, z naciskiem na jakość i różnorodność oferty.

VI. Pytania dotyczące przyszłości cyfryzacji w Polsce i ewentualnych dalszych skutków decyzji podjętej przez KRRiT

Posel Krystyna Ozga

- Dlaczego na półtora roku przed wejściem w życie cyfryzacji nie ma żadnych rozporządzeń ani innych aktów prawnych wydanych przez KRRiT dotyczących nadawania programów przez telewizyjne stacje lokalne?

Posel Andrzej Dąbrowski

- Jeżeli Fundacja Lux Veritatis wyczerpie procesy odwoławcze, decyzja ta będzie korzystna dla Fundacji, to czy TV Trwam dostanie miejsce na multipleksie? Czy będzie dla niej zarezerwowane miejsce? Czy po prostu skończy się to w ten sposób, że wyrok będzie korzystny, a miejsca już nie będzie?

Posel Maciej Malecki

- Co będzie, jeśli sąd uzna, że KRRiT ma przyznać koncesję? Co będzie wtedy? Czy pan ma zatrzymane jedno miejsce na tę okazję?

Posel Małgorzata Sadurska

- Czy nie uważa pan, że zła decyzja KRRiT wobec TV Trwam spowoduje zakłócenie i opóźnienie całego procesu cyfryzacji?

Posel Jadwiga Wiśniewska

- Czy w przypadku uchylecia przez sąd administracyjny wydanej przez pana decyzji koncesyjnej będą wtedy możliwości techniczne wykonania wyroku sądu administracyjnego uchylającego decyzję koncesyjną?
- Czy unieważnienie decyzji oznaczać będzie konieczność wznowienia postępowania koncesyjnego i czy pan będzie posiadał wtedy prawne możliwości do cofnięcia koncesji tym podmiotom, które ją otrzymały na mocy aktualnie wydanej decyzji?

Odpowiadając na pytanie o przyszłość lokalnych naziemnych nadawców telewizyjnych informuję, że pracujemy nad rozstrzygnięciem technicznym, które pozwoli na przejście lokalnych nadawców telewizyjnych na multipleks umożliwiający rozpowszechnianie

programu droga naziemną w sposób cyfrowy. W tej chwili są dwie koncepcje wypracowane we współpracy z gospodarzem widma częstotliwości, czyli z Urzędem Komunikacji Elektronicznej. Pierwsze rozwiązanie przewiduje przeznaczenie miejsca w kolejnym multipleksie dla lokalnych nadawców. Drugie rozwiązanie proponuje, żeby były to częstotliwości dobrane spoza planu genewskiego. Zapewniamy, że dołożymy wszelkich starań, żeby w terminie ustawowym nadawcy mieli możliwość przejścia z sygnału analogowego na cyfrowy. Budowa następnych multipleksów uwarunkowana jest technologicznie od uruchomienia multipleksu pierwszego (MUX 1). Jeszcze w tym roku zostanie ogłoszone postępowanie konkursowe na kolejne 4 miejsca na tym samym MUX 1, a w nieodległej przyszłości budowane będą multipleksy 4 i 5, zawierające po 8 programów. Warunkiem jest jednak sprawne zakończenie budowy multipleksu 1. Dalsze postępowanie KRRiT jest uzależnione od wyroku jaki zapadnie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w przypadku zaskarżenia decyzji koncesyjnej przez strony niniejszego postępowania. To zwyczajowa procedura obowiązująca w przypadku każdej decyzji wydawanej w trybie administracyjnym. We wszystkich decyzjach znajduje się pouczenie dla stron postępowania o możliwości wniesienia odwołania od decyzji do II instancji. Sąd może decyzję utrzymać w mocy bądź uchylić i zwrócić do ponownego rozpoznania przez KRRiT. Z pewnością sąd nie będzie orzekał w kwestii przyznania koncesji któremukolwiek z podmiotów. Trzeba też podkreślić, że Telewizja Trwam, tak jak inne stacje rozpowszechniające swój program w sposób satelitarny (np. TVN 24, POLSAT2), nadają i będą mogły dalej emitować swoje programy, gdyż przejście z technologii analogowej na cyfrową dotyczy rozpowszechniania naziemnego, a nie satelitarnego.

VII. Głosowanie w KRRiT

Posel Jarosław Rusiecki

- Czy głosowanie nad podjęciem uchwały było jednolite, czy też któryś z panów ministrów dystansował się od stanowiska, które zostało podjęte jako stanowisko KRRiT?

W przypadku podejmowania uchwały z 26 kwietnia 2011 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji głosowała jednogłośnie w pełnym składzie. Natomiast w przypadku uchwały z 6 lipca 2011 roku od głosu za przyznaniem koncesji na rozpowszechnianie programu Polo TV wstrzymał się Przewodniczący KRRiT. W przypadku uchwały z 17 stycznia 2012 roku w

sprawie utrzymania w mocy decyzji wstrzymał się od głosu członek KRRiT prof. Stefan Pastuszka.

VIII. Pytania dotyczące samodzielności podejmowania decyzji przez KRRiT

Posel Adam Hofman

- Dlaczego w tej sprawie zrealizował pan po prostu interes partii rządzącej?

Posel Arkadiusz Mularczyk

- Czy pan przewodniczący Jan Dworak konsultował decyzje o przyznaniu koncesji z kimkolwiek z rządu?

Posel Jacek Świat

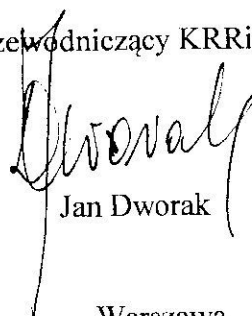
- Czy proces koncesyjny, kryteria wyboru przyjęte przez Radę były uzgodnione z Prezesem Rady Ministrów, z Premierem Tuskiem?

Posel Gabriela Masłowska

- Czy ta decyzja była uzgadniana z przedstawicielami rządu, z Panem Prezydentem Komorowskim?
- Czy była uzgadniana z Panem Premierem?

Jeśli chodzi o naciski, rozmowy polityczne czy uzgodnienia to oświadczam, iż Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie prowadziła takich rozmów z żadnym organem państwowym. Tak jak wszystkie inne decyzje podejmowane podczas realizacji naszych zadań ustawowych, tak i ta decyzja była podjęta w pełni suwerennie i niezależnie od jakichkolwiek wskazań politycznych.

Przewodniczący KRRiT

Jan Dworak

Warszawa, 10 lutego 2012 roku